

Mens achter het vak - bijeenkomst 1

Waar het raakt

Doel en karakter van de bijeenkomst

Deze bijeenkomst stond expliciet niet in het teken van debat, verdediging of standpuntbepaling, maar van reflectie. De mens achter het werk stond centraal.

In deze bijeenkomst:

- onderzochten we wat de huidige beeldvorming rond gezinshuiscare met ons doet;
- stonden we stil bij wat ons hierin raakt en waarom;
- maakten we zichtbaar wat dit vraagt van de bedding, overheid en samenleving;
- formuleerden we gezamenlijk wat veiligheid in gezinshuiscare werkelijk betekent.

De bijeenkomst bood ruimte om ervaringen, gevoelens en zorgen te delen zonder oordeel, en zonder de druk om te moeten verdedigen of verantwoorden.

Spiironde – wat leeft er?

In de eerste spiironde deelden deelnemers in korte zinnen en steekwoorden wat de actuele berichtgeving en maatschappelijke context met hen doet. De volgende thema's kwamen nadrukkelijk naar voren:

1. Kwetsbaarheid en angst

- De recente misstanden in de media maken deelnemers geschrokken en bang.
- Er leeft een gevoel dat gezinshuisouders perfect moeten zijn, terwijl fouten, twijfel en worsteling onvermijdelijk zijn in dit werk.
- Er wordt angst ervaren voor een toename van controle, administratie en verantwoording, als reactie op incidenten.
- Het gevoel er alleen voor te staan wordt breed gedeeld; steun vanuit "de bedding" wordt als beperkt ervaren.

2. Beeldvorming en defensieve reflex

- De negatieve beeldvorming roept de neiging op om jezelf te willen verdedigen, terwijl dat tegelijk als onwenselijk en uitputtend wordt ervaren.
- Er is zorg over hoe een meer genuanceerd beeld kan worden neergezet, zonder slachtoffers van misstanden tekort te doen.
- Positieve voorbeelden bestaan nog steeds en worden bewust benoemd, zoals:
  - burgers of ondernemers die het gezinshuiswerk van dichtbij meemaken en daar waardering en steun aan verbinden;
  - momenten waarop het dagelijkse, liefdevolle samenleven zichtbaar wordt voor de buitenwereld
- Tegelijk wordt ervaren dat deze positieve verhalen weinig ruimte krijgen in het publieke debat.

3. Professionaliteit en identiteit

- De uitspraak van een van de deelnemers raakte een kern: "Ik ben geen professional, maar doe zo professioneel mogelijk. Dit is geen 9-tot-5-baan, maar 24/7 present zijn. Geen baan in de jeugdzorg, maar een way of life."
- Deelnemers herkennen dat hun professionaliteit niet zit in afstand, maar juist in nabijheid, continuïteit en relationeel handelen.
- Tegelijk wordt ervaren dat gezinshuisouders niet altijd als professional worden gezien, zeker niet als volwaardig ketenpartner.

4. Status en positie van gezinshuisouders

- Vragen die expliciet genoemd werden:
  - Wat is de juridische positie van gezinshuisouders?
  - Welke status hebben wij in de keten?
  - Worden we daadwerkelijk gezien als volwaardig ketenpartner?
- Er leeft het gevoel dat gezinshuisouders minder serieus genomen worden dan andere professionals in het veld.

5. Vertrouwen versus wantrouwen

- Een sterk gedeeld verlangen: vertrouwen in plaats van wantrouwen.
- De huidige dynamiek wordt ervaren als reactief: bij incidenten verkrampen organisaties, ontstaan nieuwe protocollen en groeit controle.
- Dit wordt benoemd als schijnveiligheid: maatregelen die vooral administratieve veiligheid creëren, maar niet per se betere zorg.

6. Hoor en wederhoor

- Meerdere deelnemers benoemen het belang van hoor en wederhoor, zeker in het licht van recente gevallen van valse beschuldigingen.
- Er is zorg dat beschuldigingen of signalen soms eenzijdig worden opgepakt, met grote gevolgen voor gezinshuisouders en kinderen.
- Rechters worden genoemd als partij die in sommige gevallen te snel het perspectief van een GI volgt, terwijl dossiers en rapportages niet altijd feitelijk of volledig blijken te zijn.
- De toepassing van de Meldcode wordt genoemd als cruciaal punt: correcte toepassing, inclusief hoor- en wederhoor en gesprek met betrokkenen, zou al veel vertrouwen kunnen herstellen.

7. Verantwoordelijkheid van de bedding

- Deelnemers missen duidelijke, zichtbare statements van GI's, zorgaanbieders en gemeenten.
- Door het uitblijven hiervan komt de "claim" van misstanden volgens deelnemers te veel bij gezinshuisouders zelf te liggen.
- Dit leidt tot extra controles "in huis", terwijl de context en verantwoordelijkheden breder liggen.

Oogstfase – wat is nodig?

In de oogstfase werd gekeken naar wat deze ervaringen vragen van Present 24x7, van de bedding en van het systeem als geheel.

Belangrijke opbrengsten:

- De wens om niet te oordelen, maar wél:
  - duidelijk afstand te nemen als er bewezen sprake is van ernstig fout handelen;
  - tegelijk ruimte te houden voor nuance en proportionaliteit.

- De behoefte aan gelijkwaardigheid in het systeem:
  - suggestie om ook voor GI's en gemeenten kwaliteitscriteria te ontwikkelen;
  - dit zou bijdragen aan wederkerigheid en gedeelde verantwoordelijkheid.
- De constatering dat tucht- en klachtprocedures vaak op individuen zijn gericht, terwijl problemen vaak systemisch zijn.
- De oproep dat Present 24x7 een duidelijke, gedragen stem mag (en moet) laten horen richting samenleving en media, zorgvuldig en met regie.

Afronding

De bijeenkomst werd door deelnemers ervaren als:

- veilig;
- herkenbaar;
- steunend;
- en helpend om woorden te geven aan wat vaak impliciet blijft.

De opbrengsten van deze bijeenkomst worden:

- verwerkt in een schriftelijke samenvatting (zoals deze);
- meegenomen in het traject rond de herziening van de kwaliteitscriteria;
- gebruikt om binnen Present 24x7 verder te verkennen welke rol de beroepsvereniging kan en wil pakken in communicatie, ondersteuning en positionering.